

► Mijoko a hvězda

Jošitomo Imae, Tomáš Procházka

» Loutková pohádka o malém děvčátku a velikém přání «

Jošitomo Imae: Vousy na mašličku

Poprvé se čeští čtenáři mohli setkat s tvorbou tokijského spisovatele pro děti Jošitoma Imae v knize *Tajemství oranžové kočky* (Lidové nakladatelství, 1968), kde byl jako autor podepsán pod jednou kapitolou. Šlo o mezinárodní projekt, pohádkovou detektivku, kterou pod vedením Zdeňka Karla Slabého sepsalo deset světových autorů. Pohádky Jošitoma Imae zaujaly Z. K. Slabého natolik, že se později rozhodl (ve spoluprá-

ci s Ivanem Krouským) přeložit celou jejich sbírku. A tak mohly v roce 1973 vyjít opět v Lidovém nakladatelství *Vousy na mašličku*. Kniha obsahuje 26 moderních japonských pohádek, ve kterých vystupují hrdinové jako leopardi, lvi, krokodýlové, zebry a jiná zvířata, ale také čerti, stařečci a děti. Mezi nimi je i malá Mijoko, která se stala ústřední postavou naší inscenace. „Knihu pohádek Jošitoma Imae *Vousy na mašličku* jsem četl

jako malý kluk, nejsou to pohádky v našem slova smyslu, jsou to krátké příběhy, u kterých někdy není jasné, jestli jsou veselé nebo smutné. Ke knize jsem se později mnohokrát vrátil a docenil řadu věcí, které jsem jako dítě nevnímal. Ale ty krátké příběhy pro mě zůstaly stejně přitažlivé, tak jako úžasně jednoduché ilustrace Šinty Čó,“ vysvětluje režisér inscenace Tomáš Procházka.

Zajímavost

Kdo pátrá v archivu, ledacos se dozví. A tak jsme i my zjistili, že se Divadlo Lampion k japonským pohádkám Jošitoma Imae vrací již podruhé. Prvního divadelního zpracování se zde jeho pohádky dočkaly totiž již v roce 1992 v inscenaci *Vousy na mašličku* v režii Jiřího Davidka. Dva herci v rámci inscenace odvyprávěli šest krátkých pohádek, včetně té o děvčátku Mijoko, které si přálo stáhnout hvězdu z oblohy.

Inszenace ovšem vypadala úplně jinak než ta, kterou uvidíte dnes. Herci ji hráli v japonských kimonech a používali loutky a masky z japonských papírových skládanek, kterým se říká origami.

Programové tipy Divadla Lampion v 68. sezoně

Kájova prázdninová superdobrodružství.

Superkluk

Jiří Šponar

Můžou malé děti létat? Zvedat holýma rukama celé domy? Krotit obávané zločince a chytat přízraky? Znáte někoho, kdo neumí zlobit? A jak se to vlastně dá naučit? Co je to životní úlovek? A kdo z vás ještě neviděl na hladině rybníka odraz mrakodrapu? Troufnu si tvrdit, že pár se vás najde. Tak se stavte a koukněte na dobrodružný prázdninový příběh o tom, jak se stát Superklukem se zvláštními schopnostmi, ale také o tom, jak zůstat super i bez nich.

Putování princezny Albi do světa ztraceného dětství.

Pták Ohnivák

Daniela Fischerová

Loutkový příběh nás zavede za hranici reality. Odhalíme kdo je žoviální Pták Ohnivák a proč je princezna Albi smutná. Poté, co Albi zastaví čas, vydá se na odvážnou cestu poznání do podsvětí, kde najde...? To už uvidíte sami.

Mijoko a hvězda

» premiéra 30. září 2017 v Divadle Lampion «

Režie, adaptace textu a hudba: Tomáš Procházka

Scénografie: Robert Smolík, Veronika Svobodová

Výroba loutek: Roman Marek, Veronika Svobodová, Radka Mizerová, Robert Smolík, Martin Smolík

Hrají:

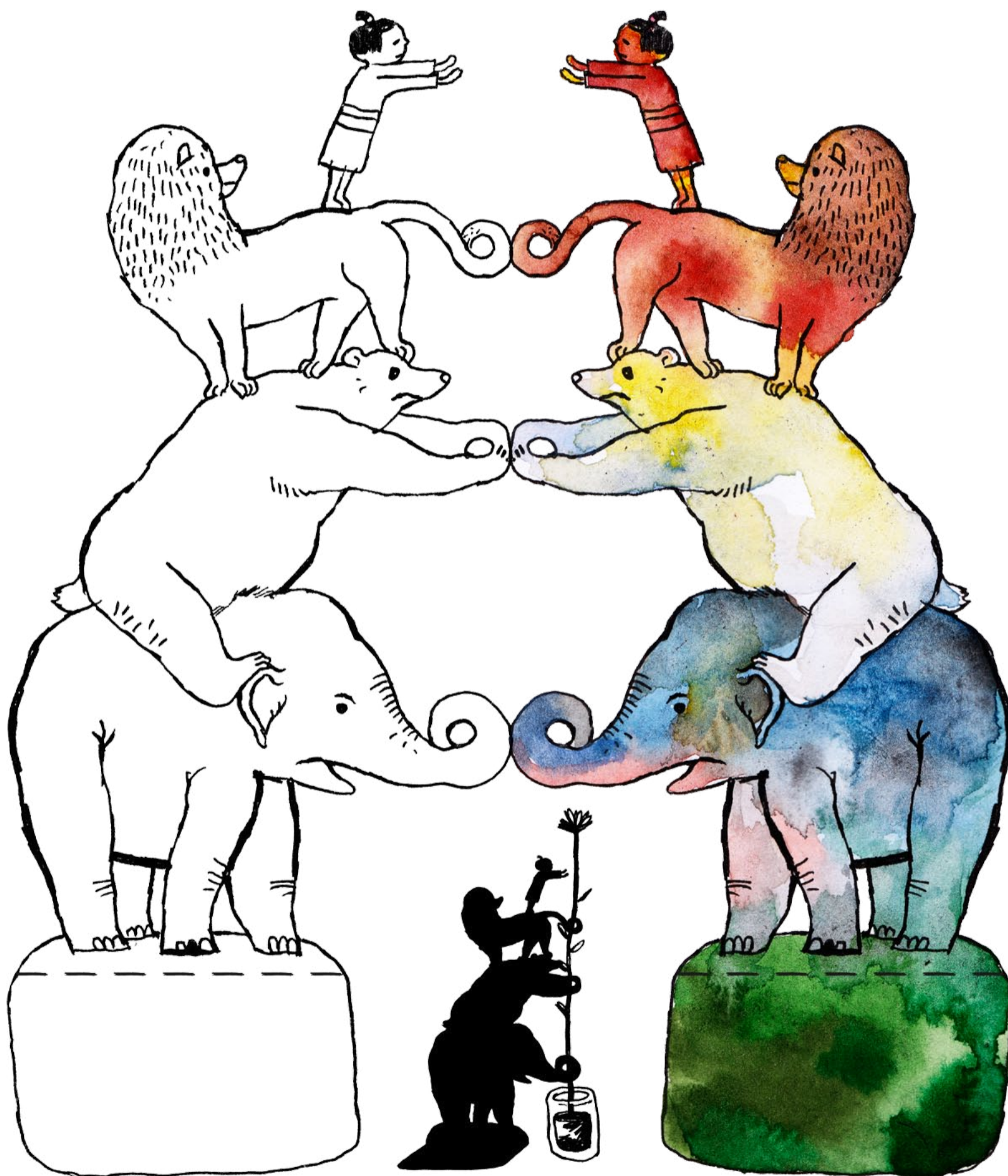
Eva Burešová

Sára Márcová

Jiří Hajdyla

Marie Švestková

Vystřihovánka

Japonské pohádky

Pohádky na celém světě mají mnoho podobného. A přece jsou něčím v různých zemích jiné. Každá země má své pohádky, na které je zvyklá, které vycházejí z domácího prostředí a odrážejí místní zvyky a hodnoty. Říkáme jim tradiční. Když si pak čteme pohádky z cizích zemí, připadají nám zvláštní - exotické. Pohádky, které si běžně vyprávějí v Japonsku, nám připadají velmi exotické. To proto, že Japonsko je tak daleko, že zde i lidé žijí jakoby v docela jiném světě. Hlavními postavami v japonských pohádkách bývají většinou chudí lidé, žádní princové a princezny a králové... Častěji než s mladíky se v nich setkáme se stařečky, vyskytují se v nich i zvířata, nejčastěji lišky a jezevci, ale také třeba opice, želvy a další. Japonské pohádky jsou často o rodinných vztazích - staří rodiče v nich řeší, že si dcera vzala hloupého manžela či syn hloupou manželku, hrdinové se z dobrodružných cest vrací domů, protože důležitější než poklady světa je nakonec přece jen rodina. Od našich tradičních pohádek očekáváme poučení, v japonských pohádkách být nemusí, zato je v nich častěji důležitý vtip.

Pohádky Jošitoma Imae nejsou sice tradičními japonskými pohádkami, jsou to pohádky moderní, a u některých byste asi ani nepoznali, že pocházejí z Japonska, ale přece mají svůj vlastní svět plný volné fantazie, který je docela jiný než ten náš.

Je Země hvězda?

„Země je ta nejkrásnější hvězda,“ říká v pohádce krtek. Má pravdu? Ano i ne. Země je totiž planeta. Hvězdy i planety jsou vesmírná tělesa. Hvězdy jsou obrovské, mají velkou hmotnost a nepohybují se. Jsou tvořeny z plynů a samy svítí. Planety jsou menší, obíhají kolem hvězd a samy o sobě nesvítí, pouze světlo odrážejí. Když se díváme ze Země na oblohu přes den, vidíme pouze hvězdu, která je nám nejbližší. Která to je? No přece Slunce! A když se díváme na oblohu v noci, vidíme spoustu světélek, kterým říkáme hvězdy, i když jsou to třeba další planety naší sluneční soustavy, které jen odrážejí světlo Slunce, co na ně dopadá (například Venuše, které říkáme Večernice nebo také Jitřenka). Pouhým okem nevidíme mezi nimi rozdíl. A tak z jiné planety může i Země vypadat jako hvězda a možná zrovna ta nejkrásnější.

hlavní partneři společnosti Divadla Kladno s.r.o.

mediální partneři společnosti Divadla Kladno s.r.o.

